

ТРЕТІЙ ПРЕЗИДЕНТ МІЖНАРОДНОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО КОМІТЕТУ

Анрі де Байє-Латур

Народився	1 березня 1876 Брюссель
Помер	6 січня 1942 (65 років) Брюссель
Громадянство	 Бельгія
Діяльність	спортивний чиновник
Посада	Президент Міжнародного олімпійського комітету

Анрі де Байє-Латур був обраний президентом Міжнародного олімпійського комітету 1925 року, після того, як його засновник барон П'єр де Кубертен став почесним президентом МОК і фактично відійшов від справ комітету.

Методи управління Байє-Латура кардинально відрізнялися від демократичних поглядів П'єра де Кубертена. Очоливши МОК, Байє-Латур створив олігархічну систему управління, посилив вплив виконавчого комітету. Жодне серйозне рішення не приймалося без схвалення виконкому. При цьому Байє-Латур прагнув забезпечити найкращу взаємодію між членами комітету та прозорість прийнятих рішень. Система управління МОК, створена Байє-Латуром, діє до теперішнього часу.

Байє-Латур відповідав за проведення XI Олімпійських ігор 1936 року в гітлерівській Німеччині. У МОК надійшло звернення від Міжнародного комітету за

збереження олімпійського духу, створеного у зв'язку з посиленням нацистського режиму в Німеччині, зростанням шовінізму і антисемітизму. Комітет пропонував МОК бойкотувати нацистський режим і перенести Ігри з Берліна до Барселони. МОК не підтримав ідею бойкоту, але зажадав від організаторів Ігор неухильного дотримання правил Олімпійської хартії і гарантії рівних умов підготовки та участі в Іграх для всіх спортсменів. Ці вимоги були озвучені на віденській сесії МОК 1933 року, де Анрі де Байє-Латур був переобраний президентом ще на один термін — до 1941 року.

Під час свого президентства Байє-Латур доклав багато зусиль для розмежування понять аматорського та професійного спорту. Він наполягав на тому, що професіоналам не місце на Олімпійських іграх, що принцип аматорства непорушний, а дух «fair-play» — основа олімпійського руху. Так з олімпійської програми були виведені теніс, бейсбол, регбі, що стало причиною конфліктів між МОК і різними спортивними федераціями, зокрема футболу та лижного спорту. У свою чергу Байє-Латур ставив питання про розмежування повноважень МОК і МФС, домагався повної автономності та незалежності Міжнародного олімпійського комітету.

Байє-Латур активно підтримував ідею проведення Зимових Олімпійських ігор та участі жінок у змаганнях. За його керівництва розпочалося утвердження жіночих дисциплін олімпійської програми в легкій атлетиці, гімнастиці, плаванні, лижному і ковзанярському спорті, фехтуванні.

Анрі де Байє-Латур доклав багато зусиль щодо створення оптимальних постійних олімпійських та показових програм. Нагороди стали уніфікованими для всіх Ігор та видів спорту, а переможці культурних конкурсів отримували звання «олімпійських чемпіонів».

Байє-Латур очолював МОК до своєї смерті – 1942 року. Наступником на цій посаді став віце-президент Зігфрід Едстрем.

За час президентства графа Анрі де Байє-Латура пройшли Олімпійські ігри 1928 року в Амстердамі, 1932 року в Лос-Анджелесі і 1936 року в Берліні, а також Зимові Олімпійські ігри 1928 року в Санкт-Моріц, 1932 року в Лейк-Плесіді і 1936 року в Гарміш-Партенкірхені. Ігри 1940 року в Гельсінкі і Санкт-Моріц не відбулися через Другу світову війну.

Джерело:

<https://uk.wikipedia.org>

Президенти Міжнародного олімпійського комітету / за заг. ред. Марини Булатової. – Київ, 2001. – 213 с.